

RUDEBECK, PETTER

Det svenska fruntimrets uråldrige beröm, för trohet, tapperhet och ädelmod, både uti fält och i krig, i hedendoms-tiden. Förestält och bewisat af gamla historier och antiqviteter, uti följande sanfärd

1790

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!



Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

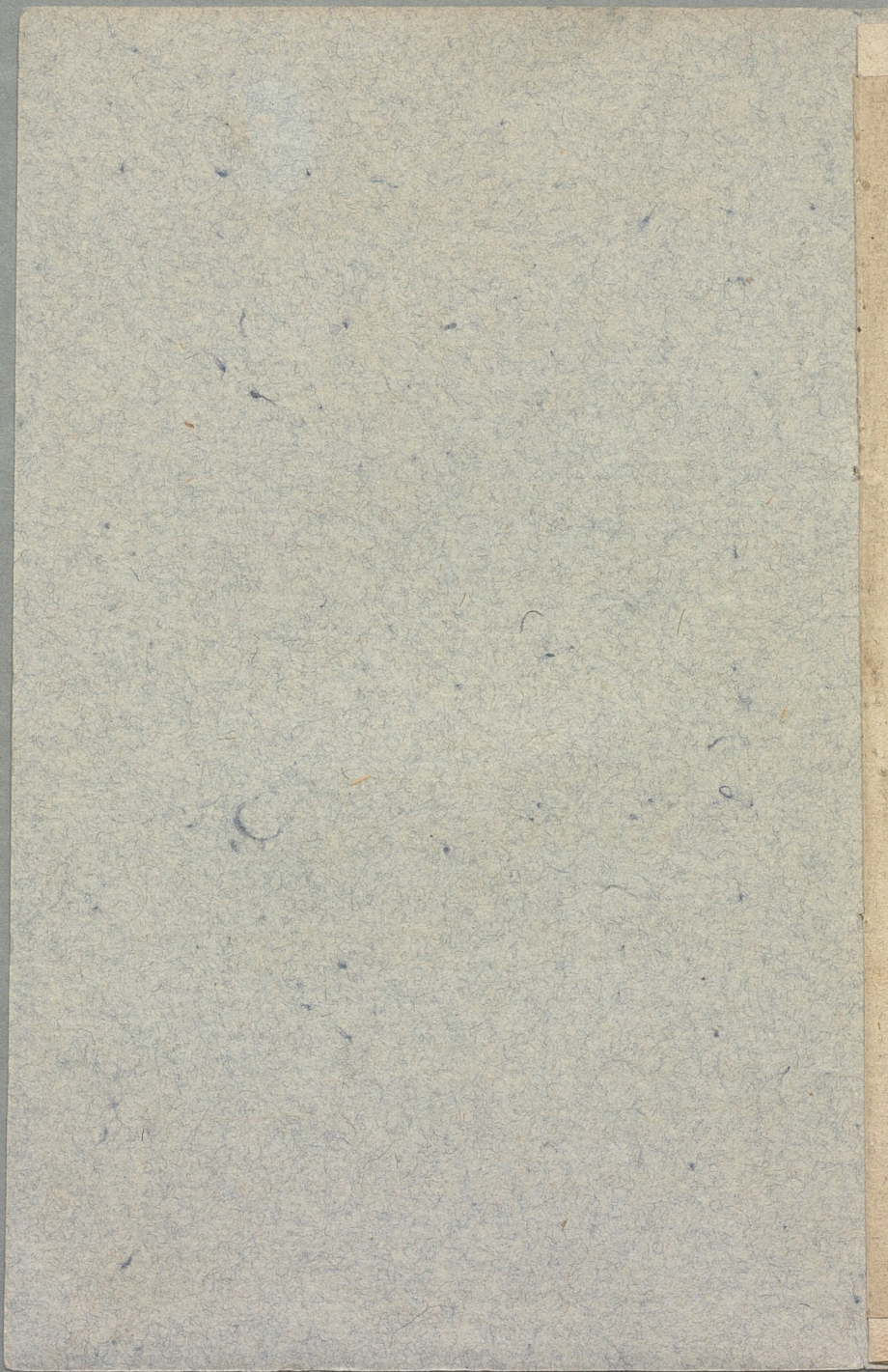
[Ekeborn N]

Rudebeck Petter

18C Falkkitt

Br. Sag.

W. S. ingst



Hubom, N.

Det
Swenska Fruntimrets
Uråldrige

B e r ö m,

För Trohet, Tapperhet

Och

Ädelmod, Både

Uti Fält och i Krig, i Hedendoms-tiden.
Förestält och bewisat af gamla Historier och
Antiquiteter, uti följande Sanfärdiga Be-
rättelse. Jemte deras Krigs-Wisa, som de
sjungit, under Musik och Dans.

Sår Jemte:

Följer och en helt ny

B e s k r i f n i n g,

Om

Hjeltinnor, Amazoner

Och

Sköldemöer.

Exemplaret kostar 1 R. Specie.

Kalun, Tryckt hos Pehr Ol. Armar, 1790.



George Washington

1792



George Washington

George Washington
George Washington
George Washington
George Washington
George Washington

George Washington
George Washington

George Washington
George Washington



George Washington

George Washington





Sansfärdig Berättelse

Om

Wärns Hårads-Rätt och Uphof eller
Begyynnelse uti Småland.

Det lårer näppligen ibland alla Gøthiska Anti-
qmiteter något äldre eller rarare wara at
omskrifwa, än Wärns Hårads-Rätt och des Be-
gyynnelse, samt swårare i Historierne at igenfin-
na, än det samma, emedan detta för 1000 år
sedan är passerat, och således i våra gamla Hi-
strier söga mera än blotta namnet, neml. We-
rend eller Werendig om des Rätt behållit, och
skulle altså i glömskones bok snart blifwit lem-
nat, det man efter man, en sådan tänkwärdig
bedrift icke wiste den ena den andra at berätta.
Kummet derest detta tappra Qwinnoslaget warit
hållit, ögonstkenligen wistes, Antiquiteterna det
samma besannade, Wärends Hårads wålfångne
Rätt, den Gud och alla Konungar, rättwisligen
in til denna dag stadfast, och Confirmeradt. Ko-
nungens namn, Konung-Sätet och rudera, der
sådant passerade, woro ännu för ögonen tilfin-
nandes, Herrarnes låger med mera slift i denna
stund kan synas. Så at och mera än underwårt
är, det i så många och otaliga år, så reale ru-
dera, och tekn der efter wisas och bewisas kan;
ty at de Gøthiska Qwinnor i de aldradldsta ti-
der, då detta ock timat är, woro stridsamma,
det bejakar Johannes Magnus, i Cap. 14. der
han

han jaget at Unno Mundi 2493, woto de Gb-
 thiffe Qwinfolken lika med männen, til krig och
 härfärd wane, och at bruka råd och swärd war
 dem lika kärt, hwilket Albert Crants p. 207, med
 alla andra Historie Scribenter, äfwen fullteligen
 intyggar: hwaraf noggsamt är at märka, det qwin-
 folken allaredan, den tiden många ridderliga ger-
 ningar gjordt och bedrifwit, och at Wärend til-
 förene haft sitt Namn, än när Konung Ring i
 Småland slogs på Bråwalla Hed med Konung
 Harald Hillbetan, Anno Christi 386, och honom
 der aldeles nederlade, det bewisar så wäl Sax.
 Gram. som alla wåre Historier och Wärend eller
 Werendia nämna; hwaraf noggsamt ses, detta war

1:0 Konungens namn, under den tiden, eller
 rättare i hvars tid detta widt berömda Slaget
 wore passerat, hwilken hette Alle, en Konung i
 Gbtha Rike. Om denne Konung betyga alla Hi-
 storier, undantagandes Joh. Magnus, som nem-
 ner allenast dens namn, med Sex andra Konun-
 gars, hwilkas bedrifter som mycket uråldwige och
 ofullkomlige han intet wet beskriwa utan finge-
 ras tiden då de regerat, efter han sjelf bekänner,
 sin allenast deras namn i Rikens Handlingar
 igenfunnit och intet mer; Men wi wete dock här
 i orten at samma Kung bodt i Alletorp, som den
 tiden Kungsfäte warit, och alle gamle Män der
 i kring boende hört berättas, wisandes rummet
 och rudera efter Konungs-Byggningen som war
 95 alnar lång och 34 alnar bred med källare och
 mera; Iten, strart ther hos, den Konstige Wern-
 lands Smedens Smedja, hwilken han efter mån-
 ga rare sakers utarbetande, som til Konungs-
 gården woto gjorde, och än i dag tilseendes,
 deri-

derifrån flytte (särdeles döbrarne, som nu äro Ryf-
fodbrar uti Wederlöfs Kyrka med mera) och se-
dan uti en stor sten förwandlade genom trolldom,
då han med Konung Alles dotter Botel wålds-
liken bortrymde; aflades med henne en Son, som
fallades Hindrick Bernanson, om hwilkens tap-
pre gerningar och nästan oförlifneliga inlagde da-
ter alla Danfke Wisor til Gøthernas lust och nöje
fulle äro.

2:0 Uti Konung Alles tid, hafwa alla Rid-
eller Södergøthar (nu Smälänningar kallade) ef-
ter gamla Måns utsago, warit utrikes stadde,
då de Danfke sig innom Gøtha-Rikes gränfcor in-
brutit, förmenandes uti Männernas fränwaro he-
la landet skinna, och det under sig bringa, begyn-
nandes på at sköfva, röfwa och bränna, släendes
först sit läger en fierndels mil ifrån Dio-ström,
på et berg i Stenbrohult Sockn, dereft de rundt
omkring Sjön Myckelen och des bar, all egen-
dom af Silfwer, Koppar och Boskap bortförde,
och af samma Hof sig gödde och goda dagar gjor-
de, hafwandes en Anförare som hette Taxe, hwil-
ken när han en gång war drucken, och låg at
sofwa, föll en grufwelig stor sten ned af Berget
och honom ihjälkrofsade, hwilket ställe gemene män
nu kalla Mabl. Grufwa, som et önskeligit fall för
gästerne och et lycksaligt ämne för dem widare at
se lust på de Danfke, men Berget blef af hans
namn nämt Tax-åsa Klint än i denna dag.

De Danfke satte sig en annan Høfwits-Man
före som Tumbinger hette, och begynte at widare
öfwa sina Mordiska wapp, samt, skjämde många
Gjöttiska Qwinnor, tilökandes denna Danfkes måg-
tiga

tiga hopt, Konungen i Dannemark sjelf med et stort följe som til dem kom och dem förstärckte; hwilka efter Konungens befallning här på Tay-åsa Berg sit läger slogo och hans ankomst förbidade; hwilket ryckte som det begynte wida at spörjas, efter som många utåt landet undanskydde; hände sig at en qwick och rass Qwinna, som hette Blenda i Konga-Härad, tog manlighets hjerta til sig, estertänkandes hwad obotelig skada dese röfware skulle hela landet tilfoga, om de så skulle få fortfara som begynt war, och huru landet kunde aldeles falla i fiendens händer, lät hon på alla wida wägar utskicka Budkaffar, och stämde alla rassa qwinnor til sig som kunde bistånd gjöra, med begjåran: de skulle taga anseeligt öhl och mat med sig, så wille hon se til at, befria landet, fick alt så en tämmelig stor hopt qwinnor, bestående af flera tusende personer, af fringliggande Häradar, hwilka alla sig församlade, och endräktelig möttes wid gamla Domare-sätet, der est i hedne werld altid Domare-Säte warit, då denne Hjeltinnan dem som oftast upräknadt, och efter sit wälbehag skickat, upmanandes dem til frimodighet at hurtigt och oförskräckt förswara sit Fädernesland i deras Männers frånvaro, och sågandes sig der til wilja bruka et särdeles grep, fiendens stora myckenhet at förderfwa och ruinera.

3:0 Dena gjerning bejalade alle nu af et oförskräckt hjerta, och foro förden skull derifrån til den slätten der de tyckte tjenligast vara, sit upsät at fränja, och slogo sit läger på Brävalla Hed, och den del som ligger in til sjön Hallen, och på Bländige Näs, Benasta och Dan-sjö Byars

ars ägor, dit förändes så med sig som wida om-
kring skaffade mycken mat och dricka.

4:0 Derpå sände de fienden bud, som låg 2
eller 3 mil ifrån dem, at de skulle intet så här-
ja och bränna landet, utan hellre komma til dem,
och blifwa deras Mån, så wille de gifwa sig och
landet under dem, och blifwa deras Hustrur, ef-
ter deras Mån woro långt borta, och de icke wi-
ste hwar de woro: Så skulle de och med et här-
ligt Gästabud blifwa fågnade, samt Fred och
Ägtensfaps-förbund dem emellan slutet warda,
då nu den Danska stora Krigs-magten om desse
qwinnor fick kundskap, och at de mycken mat och
dricka hos sig hade, foro de hastigt åstad, och kom-
mo emot qwällen til detta qwinno-läger, hwarest
alt stod som uppå et dukat bord til Gåsta-hod
färdigt, men denna Hjeltinnan hade med sin Hår
sig undandragit up i skogen, då de Dan ske tänkte
at de Gjötiska qwinfolken af håpenhet woro un-
dansflydde, och torde intet förbida deras åsyn;
somlige sade: här ha de wist lagat Gåstabud åt
sig och welat först gjordt sig lustiga och glade,
och sedan fallit för våra händer, men detta tje-
nar oss bättre än Kjåringar och Pigor; De Dan-
ske begynte nu genast at äta och dricka, och fylte
sig in på natten, liggandes sedan öfwer hela Fäl-
tet som gibbde Slackt. Dror sofwandes. Då nå-
got led öfwer Midnatten, igentom Hjeltinnan
Bleda med sin hår, och öfwerfaller med Dror och
Stånger den Danska Krigsmagten så skarpt at
icke en man undanflapp, som icke för henne och
hennes medfölje måste signa til jorden, de Dan-
skas Konung och alla hans Söner satte hår lif-
wet til, och kallas de Atte-platserne Konungs-
bac.

backarne än i denna dag, och Sjön Dan=sjön, och
Byn Dan=sjö=Byn, af detta de Danstas neder-
lag, och det rum, der några Jungfrur och Pigor
oförkräckt ihjelslago den Store Danste Kämpen
Dlof, med hans följe, kallas Grebbe eller Pige-
backen, och der Kämpen ligger jordad, kallas D-
lofs=backen, och der de Danste hopetals som Krå-
tor stupade kallas Kråke=backen; ty det namnet
Kråke, finnes ofta i gamla Sagor, och deras Höf-
witsman eller anförare, som Tumbinger hette,
ligger i Tumbinge=Kör Begrafwen, som alt Herr
General-Major Högwålborne Herr Eric Dahl-
berg, låtit genom Landtmätaren Ekenholm, afrita
och på Papperet föra, samt Werenslända heds
belägenhet, som på detta rum ligger, och deraf
fått sit namn, så och Blandinge By af Hjeltin-
nan Bleda som Qwinno=Hären anförde: Det är
och för Ögonen at se, tvåanne stora Stenar, hvil-
ka äro upreste denna Hjeltinnan och bägge hen-
nes Medföljande Anförerskor, til Ewig äminnelse,
efter längd och storlek, med många flera rudera
och Antiquiteter, som på samma ort finnes. När
nu denna Hjeltinnan med sit tappra mod och för-
sigtighet, således de Danstes största Krigsmagt
nederlagt, kom henne för Dronen, det 1000 Dan-
ste Ryttare hade sig tillförende aföndrat, och höllo
på at härja och bränna alla Byar emellan Usar
Sjö och Sallen, gibrandes icke ringa skada, ty
upmuntrade hon sina Redeliga qwinnor, som af
denne nyb erholdne Seger och Victoria woro mo-
diga, at efterfölja och utrota samma Rödsware,
och således ställa hela Landet uti rolighet igen.
Ty ansatte hon Fienden i sådan hast och iswer,
at för än någon af dem på sin Häst komma kun-
de, woro de kringrände och öfwerfallne, så at de
mät=

mätte så endrågteligen bita i Gråset här i Små-land, at icke en enda undankom, som detta för de Danske nefligen aflupne Slag, kunde berätta, och emedan de Danske woro slagne och strödde öfwer hele marken lika som för Hundar och Nammar obegrafne, så såges at samma By: der detta stora Slaget stod, war deraf kallad Strö-By än i denna dag. När nu alt så lyckeligen war aflupit, wände hon om til Konga-Härad igen, och slog sit Läger om aftonen et litet stycke ifrån Bråwalla stora Hed på en beqwämlig plats, derest hon sig et par dagar hwilade och förlustade, samt åtskilliga Offer til sina Gudar och Gudinnor gjorde, dedicerandes och conferwerandes Oden, den stora Sjön som wid Bråwalla ligger, och Asne eller Oden-sjö, än i denna dag kallas. Ty Oden och As, är et det alle som i Antiquiteten något förfarit wäl weta, och odisputerligt är, och en By wid deras läger kallade de Oden-Sjö-By, et iholigt Berg med en ingång, och Stugu inne, der de Oden helgade, och satte en röd Skål på et Stenbord, eller Altar i den de offrade, hwilket Berg ännu Odens eller Puke-Kyrkan kallas, och lefde många Wönder, som samma Skål sedt der inneständes och ännu står, men ingången blef för några år sedan, af GUDs Allwisa försyn, för den widseppelse der brukades igenfallen, der hade och alle Ögärnings-män, som ginge biltåge, sit säkraste tilhåll, förån ingången igenföll. Hjel-tinnan Blenda lät och upkasta twenne Högar, den ena kallade hon Moder-Högen, Gudinnan Frigga, til ära, såsom en Moder för det Öwinnliga Rjønnet, Fring hwilken, hon ock med de flere dansande och sprungo, samt offrade åtskillige Offer til Frigga, för det bistånd skull, hon i
det

Detta Slaget sit Rön bewisat, som Bönderna ännu berättat; Och står samma Högd om Högtidsnätter, på stora Gyllende Stolpar, hwarunder synes än i dag, icke allenast springas och dansas, utan och den Härligaste Musiqve man wil höra hållas; Den andra Högen, lät hon närmare Afne eller Oden=Sjå upkasta, och blef alla Gudar tilågnat derest de offrade Öhl och mat, med hwilket Fienden måst af dem blef öfwerwunnen, och när detta Offer war celebrerat och dansarne ändade, såges at de hafwa afflädt och lögat sig uti Sjån, hwilken wid skeppelse, ännu fast icke uppenbarligen, om Midsommars=tid och Pingesta=Helgen brukas, då folket i Byarne löja sig der sammasådes offra Mat och Driicka på högen, uti hwilken är et fyrkantigt stenlagt hål i Hedendomen af dese Qwinfolk gjort, derest åfwen då begyntes och ännu läggas: än widare synes en mycket stor sten på Berget, der denne Hjeltinnan de nätterne hwilat, och henne til ewig åminnelse uprest är, tre och tre fjerdels alnar högd, och berättat bönderna än i denna tiden, at om samma sten det ringaste lutar eller faller, Kommer intet Creatur i hela Byen hem, emedan den til åminnelse efter Qwinfolkens tapperhet, som Boffapen måst plågar flöta, uprest är, och således henne til ewig åra ej må kullfalla, utan så snart han det ringaste lutar eller will falla, låta de honom genast upresa igen; än widare är at märka, at det rummet och den Byen der dese Qwinnor sit låger slagit, kallas af dem Skäggebsa, än i denna dag, efter Qwinno=Hären der stådt.

När nu Konung Wlle kom hem igen med sin Krigsmagt, och fick förnimma huru Ridderligt, det

det Swenska Qwinno. Rådet sig förehållit, uti sine
Måns främwaro, och huru de Landet ifrån Fi-
endens öfwerfallande wärjat och befriat, samt al-
deles deras Krigshår ruinerat, har han i betrag-
tande til denna deras stora merit dem til ewig
ihugkommelse och åtancka skänkt dese eftersbljan-
de Privilegier, det alla Konungens Råd och hela
Menigheten bejakat.

1) Skulle Man och Hustru, Syster och Bror,
gå uti alt lika byte med hwarannan i arf.

2) Skulle de til ewärdelig åra, håra til Fälttekn
et Skärp om sig såsom Krigsmän, hwilket de ån-
nu hafwa, alt som de mäktige äro, de ringare
ha en list eller hålte i stället.

3) Skulle alla Jungfrur, Pigor och Enkor på
sina Bröslor, hafwa Trummor för sig, lika som
drogo de i fält, det i alla tider deras Ridderli-
ga Dater dem skal påminna, det de haft och bru-
kat intil vår Allernådigste Konungs Kyrko-Ord-
ning sådant dem aldeles affkar. M. B. Konung
CARL Den Elfte.

4) Skulle dese Hårader, som denne mer än
berömde gerning gjorde, i alla tider kallas Wårns
Hårader, såsom en Wårn för Gjöta-Rike.

5) Dernåst skulle Östra Hårad til ewig åtan-
ka betala en särdeles skatt, som springe-skatten
kallas, emedan de sig försummade och icke efter
ordres til den bestämde wahlstaden kommo, u-
tan aldeles ute blef.

6) För-

7) Förrådes Blenda af Konungen stora skänker, och blef den byn som hon bodde på, kallad Berns-Lånna By, och heter ännu Berns-Lånna, hwarest hennes och de fleres Begravningsplatser finnes, och uti godt minne med de fleras afritningar äro til seendes.

Blendas Krigs-Wisa, som hon sjöng
under Musique och Dans.

Wäre Fäder gingo på, Fast de fingo sidtar,
Och för det de kunde slå, och kallas Man-
na-Gjötter, Sku wi då ej brås på dem? Jo, så
länge någon lem, Uti kroppen sitter: Öbta blo-
det spritter.

I.
2. An på Qwinfolk ingen brist, Gudi lof! wi
finna, äfwen genom bön och list, Fågtar mången
qwinna, Gud i Judith mer bestått, An Bethuli
män i fält; Skriften flera wisar, Dem hon al-
la prisar.

3. Bråwalls Hed i Småland har, Swänksa
Amazoner, Til herbm i godt bewar, Pigor och
Matroner, Som gjort stora nederlag: Deras Graf-
höj ån i dag, Kallas dem til tacka: Skåggeld-
sa Backa.

4. Deras unge män i strid, Såsom Hjeltar do-
go, deka til at winna frid, Manna-hjertan to-
go: Det fick lif i deras bröst, Gick på Landets
Dn ån löst, De, för hand dem kyste, Blodet ur
dem kyste.

5. Hvem

5. Hvem är då som icke vil, til at hålla Friden,
Alla krafter sätta til: Wara med i striden?
Följa längst, och fåga bäst, Plåga ju förtje-
na måst, När man söker hinna: Allmän frihet
winna.

6. Wil du heta Kungens Karl, Som ej hem-
ma sitter, Bör du gifwa hwad du har: Öbra hwad
du gitter, Äst du ledig Dräng så fölg, Har du
plåten, ingen dölg, Den som mig Munderar,
Inom jag Salwerar.

8. Gärna wil jag först och sidst, Wara med i
slaget, Fast jag ensam wiste wist, Få betala La-
get, Jag har lika lust ändå, Som en Man i
marken stå: Stråfwa, spenna Bälte:
Strida som en Hjelte.

Något mer om Hjeltinnor, Amazoner och Sköldemöer.

Alla Auctorer äro ej ense derom, at Amazo-
ner utgjort särskilda Samhälle; men at
de funnits och ännu finnas lärer wara onekeligt.
En Medicus i Paris har uti en år 1686 utgif-
wen Afhandling bewisat det och beskriwit deras
klädedrägt, Wapen och Städer. På medailler ses
de bewäpnade med en Ox, Pitennis, på axeln
och en Sköld, Pelta, på wänstra armen. Någre
Nyare Geographer och Resebeskrifware påstå, at
ännu skal finnas Amazoner.

Sköldemöer äro namnkunniga i wår gamla
Nordiska Historia, i en tid då Mödrarne sjelfwa
woro sina barns Ammor, då deras Kroppar ifrån
spå

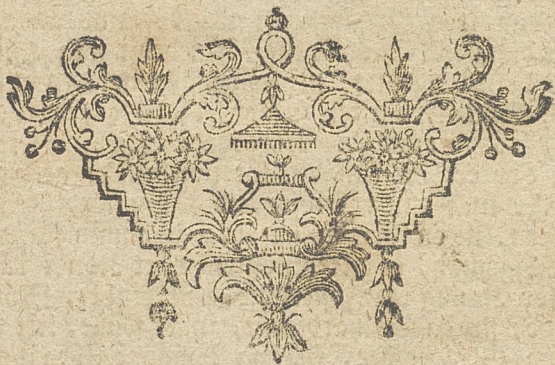
ipadaste äldren hårdades uti alla de öfningar,
som uti vår tid göra mycken rysning, då falla
matnet, rågn, snö och köld genom wanan gjor-
des dem angenäme. Det war då ej rart, at se
en Yngling i fält på sit 15:de år; men derföre feck
han ej i förtid wåra ifrån wårnaden för gam-
malt folk, utom det, at han i et annat mål län-
ge hölls för barn: Lusten för Könet feck ej tubry-
ta skrån lemmar och senor hinnit til sin hela styr-
ka; Gosar och Flickor bleswo så wande til at les-
wa menibst ihop til en wis ålder, at de sedan min-
dre bewarades af de retelser, som i vår tid be-
främjas af skenheliga hinder och en falsk årbar-
het, af weklighet och witerhet. Upsotringen war
ock deruti förträffelig at den war lika för de för-
nämure och ringares barn och gjorde de så rin-
ga skilnad dem emellan, at en Konungs och en
Bondes son lefde i Stallbröderskap, til des at Am-
beten, som då ej tilfölla Ynglingar, kunde göra
skilnad dem emellan; Och under det at den För-
nämne derigenom afhöllts ifrån högfärd och det för-
giftiga nöjet at se sig wara öfwer andra, så til-
wårte hos den ringare et Adelmot jemte kärlek
til Uran och Gäderneslandet, som bibehöll hela
Nationens Frihet.

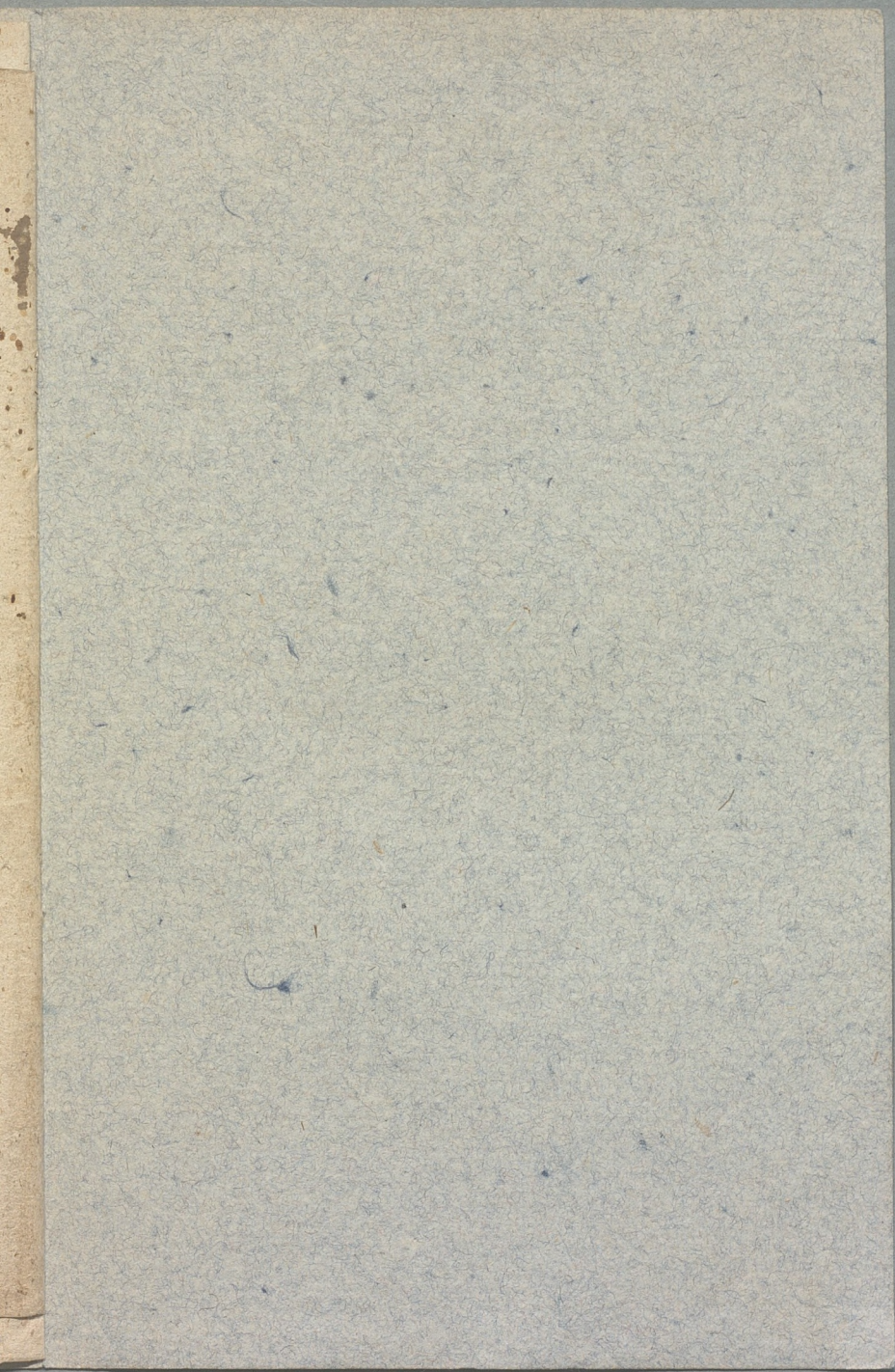
Når vår Nordiska Historia, under en tid af
1000:de år, föga annat beskriswer, än Krigs-
bragder och Bardalekar, finner man äfwen huru
spåda barnen af sina Modrar insöpo denna böjelse
och Ynglingarne hade dertil så lefwande efterdö-
men af Qwinno-Könet, som måst plågar leda
våra hjertan. I almänhet woro begge öfwen
til Krig lika behjertade. Öfbrutna til hushålls
beswär och arbete; deltagande med Mantönet i
lika

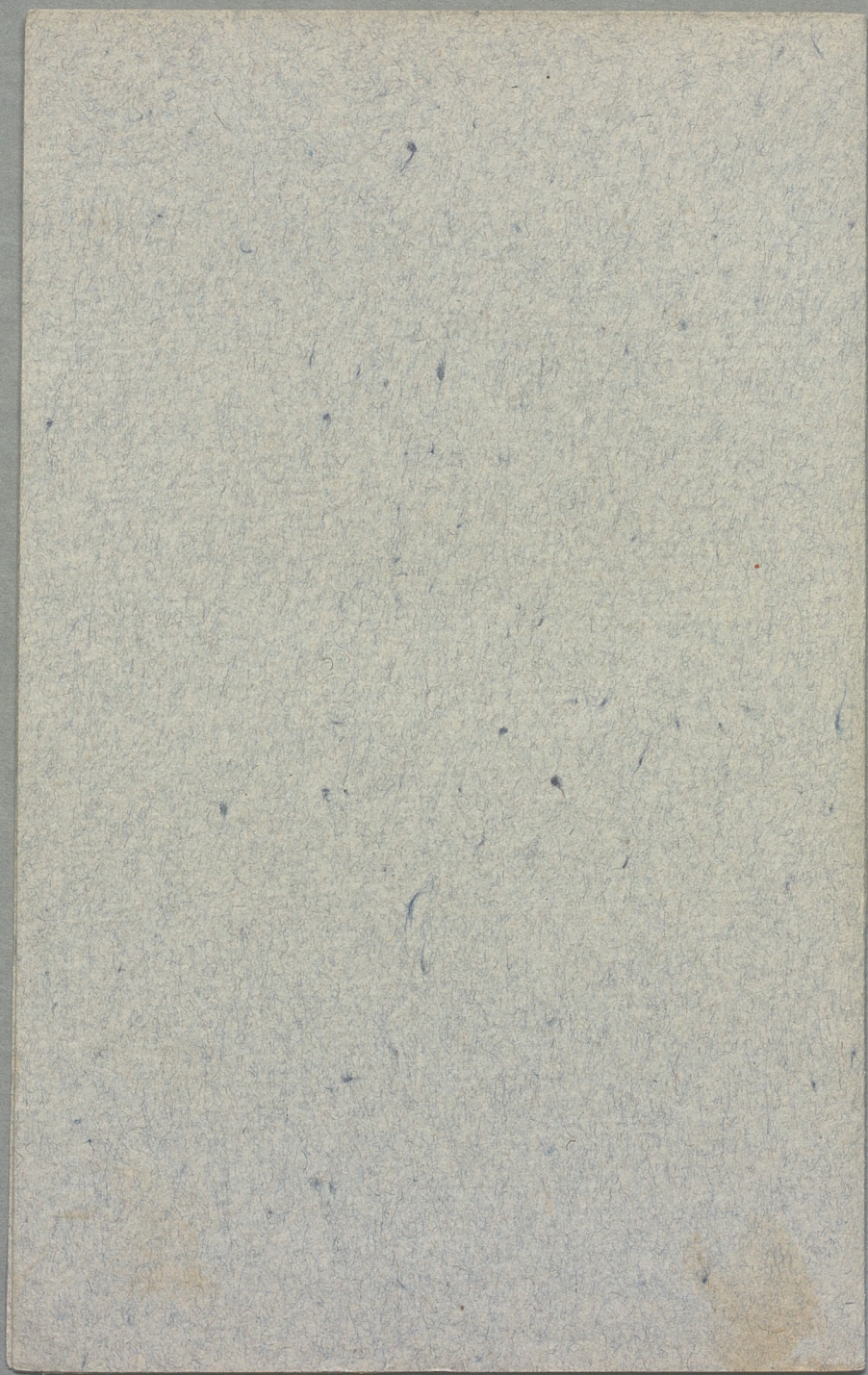
lika öfningar och förplågning; wetande aldrig af en weflig orklöshet, en behagelig lättja, matthet, utålighet, ledsnad, talsamhet utan at säga något, et artigt Ingenting, en obändig lust til Spel och Lapperindöjen; ej badande i tårar då männenne drog i Härnad, wiste Qwinnorne klåda sig i Hjelm och Brynja, gå i fält, förswara Landet, åfwen gbra Härfärder och anföra Troppar, då de heto Sköldemöer och Amazoner. Huru förfräckeligt för Fiender war ej då et Folk, hwars båda Kön woro lika stridsamme, hålft när de blifwit upretade af hämd och Urfewe-Krig!

Ännu finnes Stammen af detta folk äwar i Norden; men förnämligast uti de Landsändar, hwar båda Könen ännu taga lika del i alla Hus-hålls beswärligheter, uti de tyngsta arbeten med Oxar, Spada, Via och Slaga, i skog och mark, i köld, snö och owäder. Här torde söga hinder finnas, där det omträngde, för uprättande af Fri-Corpsen utaf raske Möjor och Qwinnor, hwar af flera, til en början uplärda af gamla försarna Krigsmän, ej eftergifwande wårt Kön i kärlek för Konug och Fosterland, i Kådighet, Mannamod, styrka och hårdighet, snart skulle, likt de fordna Sköldemöer, sjelfwa kunna anföra sina Troppar. Alla olägenheterne, til och med hela orimligheten, kanske löjeligheten af en sådan inrättning igenfinnas nu i våra tider måst hos det så kallade Bättre Folket, som ej kunna fatta och ej ens lära tola at se möjeligheten af Seder och Tänkelsätt, hwilka swärja så starkt emot deras egna. Så mycket är dock onckeligt, at på den tid då bägge Könen delade wapen-bragder och Krigsbedrifter nästan lika sig emellan, då woro Kri-gen

gen mindre hinderliga för Folkbningen och så-
således mindre folksbande, än de äro i vår tid,
enär, jemte det at de äro en pest för fegheten, så-
som och för wclligheten och luxen, i det de för-
dra så stora omkostningar, de tillika göra den end-
hälften af människoslagten nästan onyttig samt
til en plåga för största delen, och fördenskul äro
så obehagelige, rysslige och förderfwelige emot
hwad de varit anfedde uti de tider när Van-
det riktades och Folkhopen icke förmin-
skades igenom Krig.







www.books2ebooks.eu